İman Gönül Ferahlığı, İmansızlık İse Stres Ve Sıkıntıdır
Gönderen Kadir Hatipoglu - Şubat 10 2021 09:45:29

İman Gönül Ferahlığı, İmansızlık İse Stres Ve Sıkıntıdır

بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
فَمَنْ
يُرِدِ اللهُ
اَنْ
يَهْدِيَهُ
يَشْرَحْ
صَدْرَهُ
لِلاِسْلاَم&#16
16; وَمَنْ
يُرِدْ اَنْ
يُضِلَّهُ
يَجْعَلْ
صَدْرَهُ
ضَيِّقًا
حَرَجًا
كَاَنَّمَا
يَصَّعَّدُ
فِى
السَّمَاءِ
كَذَلِكَ
يَجْعَلُ
اللهُ
الرِّجْسَ
عَلَى
الَّذِينَ
لاَ
يُؤْمِنُونَ
"Allah, her kimi doğruya erdirmek isterse onun göğsünü İslam'a açar. Kimi de saptırmak isterse, onun da göğsünü göğe çıkıyormuşçasına daraltır, sıkar. Allah, inanmayanlara azap (ve sıkıntıyı) işte böyle verir." (En'âm, 6/125) İman, insanın Allah ile kendisi ve kâinat arasındaki ilişkiyi görebilmek ve Allah ile irtibat kurabilmektir. Mümin bir insan, etrafına baktığında gördüğü her şeyin ona Allah’ı hatırlatması gibi meydana gelen her olayın da Allah’ın bilgisi ve yaratması dışında olamayacağını bilir. Dolayısıyla mümin başına gelen sıkıcı veya sevindirici bir olayı bu bakış açısıyla değerlendirir. Her iki durumda da Allah’ın kendisini imtihan ettiğini bilir. Bunun için kötü olaylar

karşısında karamsarlığa ve endişeye düşmeden, iyi olaylar karşısında da şımararak azıp sapmadan mümine yakışan olgun tavır ve davranışları sergiler. Gerçekte bu durum her halükârda mümin için gönül ferahlığı, inanmayan için ise karamsarlık, telaş, endişe, şımarıklık veya azgınlığın sebebi oluverir. Yaratılışımız itibariyle zayıf ve aciz olduğumuzdan hayatımızın her anında birtakım problemlerle karşılaşmamız kaçınılmazdır. İnanan insanlar olarak bu problemler karşısında Allah’tan yardım diler, O’na sığınır ve O’na güveniriz. Her şeyin ancak kendi izin ve iradesiyle meydana geldiğine inanırız. Şüphesiz, kudret sahibi yüce bir varlığa dayanmamız bizi güçlü ve huzurlu kılar. Bu gerçeğe işaret eden yüce rabbimiz kendisinin bize yardım etmesi durumunda hiçbir gücün bize galip gelemeyeceğini, bizi yardımsız bırakması durumunda ise kimsenin bize yardım edemeyeceğini ifade ettikten sonra inanan insanların kendisine tevekkül etmesinin gerektiğini bildirmektedir.
اِنْ
يَنْصُرْكُمُ اللهُ فَلاَ
غَالِبَ
لَكُمْ
وَاِنْ
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا
الَّذِى
يَنْصُرُكُمْ مِنْ
بَعْدِهِ
وَعَلَى
اللهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ “Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü’minler, ancak Allah’a tevekkül etsinler.” (Âl-i İmrân, 3/160) Bu itibarla her türlü darlık ya da genişlik her an Rabbimizi hatırımızda tutmamız, her şeyin O’nun bilgisi ve yaratmasıyla meydana geldiğini bilmemiz
اَلَّذِينَ
اَمَنُوا
وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ
بِذِكْرِ
اللهِ اَلاَ
بِذِكْرِ
اللهِ
تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ
“Onlar, inananlar ve kalpleri Allah’ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah’ı anmakla huzur bulur.” (Ra’d, 13/28) مَآ
اَصَابَ مِنْ

مُصِيبَةٍ
فِى
اْلاَرْضِ
وَلاَ فِى
اَنْفُسِكُم&#16
18; اِلاَّ فِى
كِتَابٍ مِنْ
قَبْلِ اَنْ
نَبْرَاَهَا
اِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللهِ
يَسِيرٌ “Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (Levh-i Mahfuz’da) yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah’a göre kolaydır.” (Hadîd, 57/22)
لِكَيْلاَ
تَأْسَوْا
عَلَى مَا
فَاتَكُمْ
وَلاَ
تَفْرَحُوا
بِمَآ
اَتَيكُمْ
وَاللهُ لاَ
يُحِبُّ
كُلَّ
مُخْتَالٍ
فَخُورٍ “Elinizden çıkana üzülmeyesiniz ve Allah’ın size verdiği nimetlerle şımarmayasınız diye (böyle yaptık.) Çünkü Allah, kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi sevmez.” (Hadîd, 57/23) mutluluğumuz ve gönül huzurumuzun temel kaynağıdır. Bu itibarla gündelik hayatında yüce Allah ile irtibatını koparıp, O’nu hatırına getirmeyenler, nefs ü hevâ ve arzularının peşinden sürüklenip gidenler, gönül ferahlığı değil, sıkıntı, darlık ve stresli bir ruh hâline mahkûm olurlar. Bu insanların her türlü çabasına rağmen mutluluk ve gönül huzuru sanki onlardan kaçmaktadır. İnsan bazen bu huzur arayışının peşine düşerek onu şeytan işi işlerde bulabileceği gafletine düşer, böylece, nefis ve şeytanın esiri olabilir. Oysa nefis ve şeytanın peşinden gitmek, huzuru içki, uyuşturucu, yapay eğlencelerde aramak vicdanlarındaki derin ıstırabı dindirmeye çare olmaz; bu ıstırabı daha da artırır. Mümin bir kimsenin sahip olduğu iman kaynaklı basiretten yoksun insanlar, kâinattaki her türlü varlık ve olay ile Allah arasındaki münasebeti kavrayamadıklarından Allah’ın rahmet ve yardımından mahrum olurlar. Kendilerini yalnızlığa ve huzursuzluğa mahkûm ederek strese düşerler. Yüce Rabbimiz kendisini tanımak ve hatırlamaktan yüz çevirenleri sıkıntılı bir yaşamın beklediğini bildirmektedir.
وَمَنْ
اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِى

فَاِنَّ لَهُ
مَعِيشَةً
ضَنْكًا
وَنَحْشُرُه&#16
15; يَوْمَ
الْقِيَمَةِ
اَعْمَى “Her kim de benim zikrimden
(Kur’an’dan) yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir
de onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz.” (Tâ hâ,
20/124). Ayrıca, yüce kitabımızda, inançsızlığı tercih ederek şeytanın peşine takılan
ve hevasına uyan bir kişinin iç dünyasında yaşadığı kararsızlıklar, gelgitler ve
tatminsizlikler, dilini çıkararak devamlı şekilde heyecanla soluyan bir köpeğin
manzarasıyla tasvir edilmektedir. وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ
نَبَاَ
الَّذِى
اَتَيْنَاهُ
اَيَاتِنَا
فَانْسَلَخَ
مِنْهَا
فَاَتْبَعَه&#16
15;
الشَّيْطَان&#16
15; فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ
“Kendisine âyetlerimizi verdiğimiz hâlde, onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini
peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat.”
(Arâf, 7/175). وَلَوْ
شِئْنَا
لَرَفَعْنَا&#16
07;ُ بِهَا
وَلَكِنَّهُ
اَخْلَدَ
اِلَى
اْلاَرْضِ
وَاتَّبَعَ
هَوَيهُ
فَمَثَلُهُ
كَمَثَلِ
الْكَلْبِ
اِنْ
تَحْمِلْ
عَلَيْهِ
يَلْهَثْ
اَوْ
تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ
ذَلِكَ

مَثَلُ
الْقَوْمِ
الَّذِينَ
كَذَّبُوا
بِاَيَاتِنَ&#15
75; فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُ&#16
08;نَ “Dileseydik o âyetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o, dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi hâline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, âyetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler.” (Arâf, 7/176). Sonuç olarak diyebiliriz ki iman etmiş olmak insan için kararlılık ve gönül huzuruna, inançsızlık ise gönül darlığı, stres ve sıkıntıya giden yoldur.   Y. Seracettin BAYTAR

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler